

Ultima execuție

Gerra Orivera

fără de umbră cum se măsoară lumina

n-am uitat de câte ori mi s-a pus capul pe butuc
nici cum s-a băut smerit apă din răsărituri
istoria a consemnat fiecare intrare în scenă a mea piciorul
a scăpat printre silabe anorexice destinul s-a scris în cerneală invizibilă
sângele a strigat înainte să am ochi
și să m-atingă securea întâmplărilor zilnice fără de far
țărmurile și-au vărsat epavele în mine
piratii au vânat comori ce purtau luna roșie în pântec și eu torceam
lâna albă a înțeleșurilor cu degete de nisip
hainele îmi alunecau odată cu războaiele pierdute de pe trupul
din ce în ce mai străveziu
învățam să nu mai fiu
îmbrăcată de unicul pășeam fără de mine în eterna iluzie
adevărul nu trebuie certificat de cel ce nu știe deschide
fereastră în nemurire

lumina și-a găsit în cele din urmă conturul știm
ursita scrie în duh geneză fără vertebra ispitei
de-a dreapta lui Iisus ni s-a spus
nimeni nu mai poate rostogoli găvanale goale ca pe zaruri
la ruleta morții
târziul devine devremele verde
prin urma pironului privesc infinitul cum se-ncolățește
în jurul inimii și uit cum se numără
veșniciile

călăul a rămas fără victime
eșafodul e acum doar un sit arheologic
pe care Dumnezeu l-a deschis în mine